

[Elisabeth Arnold]

prøver at løbe fra noget, han stemte for i 1992, eller også er han desværre blevet bondefanget i 1992, det vil sige, at han måske i virkeligheden troede, at loven var anderledes, end den faktisk er.

Jeg vil gerne have et svar på spørgsmålet: Hvad er rigtigt? Er hr. Helge Adam Møller i ond tro, eller er han faktisk blevet bondefanget i 1992?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er hverken i ond tro eller blevet bondefanget. Da vi lavede loven for 1½ år siden, var der i det oprindelige forslag ikke sat nogen tidsgrænse ind. Under forhandlingen endte det med, at der kom en tidsgrænse på 2 år, men det var vel, fordi alle på det tidspunkt regnede med – sådan var det jo – at der var en fredsslutning senest om 2 år.

Det, vi var helt enige om, og som går igen også i fru Elisabeth Arnolds egen tale for halvandet år siden i december 1992, var nøgleordet »midlertidighed«. Jeg citerede det forleden dag, så det skal jeg lade være med at gøre, men fru Elisabeth Arnold gjorde det krystalklart, at det var et midlertidigt ophold, og den dag, der var fred, skulle vi hjælpe bosnierne med at komme tilbage. Det sagde fru Elisabeth Arnold fra denne talerstol, og det er det, jeg holder fast i.

Imidlertid er udviklingen ikke gået så hurtigt, som vi håbede, og derfor må det være naturligt at sige: Jamen nu giver vi dem bedre forhold, vi giver dem endnu mere træning til den dag, de skal hjem og bygge deres eget land op. Men vi vil under ingen omstændigheder være med i serbernes spil om, at vi anerkender etniske udrensninger.

De mennesker skal selvfølgelig tilbage til det sted, hvor de har deres kultur og deres rødder, den dag krigen er forbi. Det har hele tiden været nøgleordet, og det tror jeg også enhver vil kunne se ved at læse bare tre eller fire måneder tilbage, hvad ordførerne fra de fleste af regeringspartierne sagde, for da sagde de: Selvfølgelig skal vi forlænge opholdstilladelse, således at de vender hjem.

Fru Dorte Bennedsen siger, at den dag, de får asyl, kan de ikke blive i Danmark. Jo, det mener jeg helt klart de kan. Får man asyl un-

der den asylsagsbehandling, der indledes, betyder det jo, at man har en valgmulighed: Man kan vælge at blive her i Danmark, eller man kan vælge at vende tilbage.

I den forbindelse kan jeg henvise til, at der i indenrigsministerens egen redegørelse er et scenario, hvor man skitserer, at det kan være 90 pct. af de 18.000 – det er altså noget med 16.200 – som får asyl og derfor har mulighed for at blive i Danmark resten af deres liv. Man siger for øvrigt, at inden asylsagsbehandlingen påbegyndes, er vi nået op på 22.000. Man gør altså jugoslaverne til indvandrere, og det er vi imod.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Helge Adam Møller kan roligt citere fra min ordførertale fra efteråret 1992, som han også gjorde for en uge siden. Vi kan udmærket godt gentage den seance, vi var igennem for en uge siden, men så må jeg også igen spørge hr. Helge Adam Møller: Hvis man læste loven, som den så ud efter vedtagelsen i 1992, og som den i øvrigt stadig ser ud i dag, vidste alle da, at når de pågældende personer havde opholdt sig i landet i 2 år og havde indgivet asylansøgning, kunne vi ikke udskyde behandlingen af asylansøgningen længere? Så langt ud i fremtiden kunne hr. Helge Adam Møller også godt se dengang. Helge Adam Møller har stemt for lovforslaget, der blev fremsat af en konservativ justitsminister og vedtaget af et meget stort flertal i Folketinget herinde. Det er hr. Helge Adam Møller, der nu løber fra sine tidligere løfter.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg tror nok, at det nu i den sidste omgang slog lidt sludder for hr. Helge Adam Møller, og det plejer det – vil jeg gerne føje til – normalt ikke at gøre.

Jeg sagde, at vi kan påbegynde asylsagsbehandlingen. Jeg opponerede imod hr. Helge Adam Møllers bemærkning om, at det, at vi påbegynder asylsagsbehandlingen, betyder, at de frit kan vælge at blive indvandrere. Det er et ordret citat af det, hr. Helge Adam Møller sagde.